

institutionens Idé og Princip. Vel ved jeg, at det ikke direkte er fastslaaet gennem Kreditforeningslove, men det er rent undtagelsesvis, at der ikke udlaanes mod 1ste Prioritet. Men derimod kom denne Betingelse i samme Form ind i den af mig anførte Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Ejere af industrielle og dermed i Klasse staaende Ejendomme. Ved denne Betingelse her gaar man altsaa ud fra, at der forud for Kreditforeningslaanet allerede er ydet Laan, altsaa i dette Tilfælde i Skibet, og det synes jeg egentlig er ret uheldigt. For faste Ejendommers Vedkommende er der dog nogen Rimelighed for, at Kreditforeningerne kan laane efter 1ste Prioritet, altsaa med 2den Prioritet. Man ved, hvor Ejendommen ligger, og kan omhyggeligt undersøge den, og i Begyndelsen, da man oprettede Kreditforeninger, var det overhovedet ud fra en Forestilling om, at Bestyrelsen skulde kende, saa at sige, hver enkelt Ejendom og vide Besked om den. Allerede det, at man overfor de industrielle Ejendomme er gaaet videre, ved at sætte denne Betingelse ind i Loven, turde være uheldigt, men Skibe synes mig at være de allerusikreste Ejendomme at sætte Laan i af dem, vi her har at gøre med, thi et Skib forsvinder saa at sige. Et Skib løber i tre Aar rundt omkring i forskellige Havne langt her fra, uden at man kan undersøge det paa samme Maade, som man kan undersøge en Ejendom her i Landet. Nu kan man sige, at det rimeligvis kun gælder ganske smaa tidligere Behæftelser — og det er jo muligt —, og at det altsaa undertiden kunde være uheldigt at skulle tvinge en saadan tidligere Behæftelse bort, naar man skal gaa til et paatænkt Kreditforeningslaan. Men paa den anden Side maa man kunne træffe den Bestemmelse, at for nye Skibe maatte Kreditforeningen komme først. I Længden vilde det være en urigtig Foranstaltning, at Kreditforeningen skulde laane mod 2den Prioritet. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes han ser paa denne Sag; om han er gaaet ud fra, at denne Forening skulde kunne yde Laan i 2den Prioritet, naar Laanene kun ikke oversteg denne Grænse ved 250,000 Kr., om hvilken alle er enige, at den ved en Fejltagelse er kommet ind i Lovforslaget. Med dette hænger jo Spørgsmaalet om Vurderingen sammen, og der er jeg ganske enig i, hvad der er sagt af den ærede sidste Taler med Hensyn til, hvad her staar om, at

disse Regler for Vurderingen skal fastsættes under Stadfæstelse af Ministeren for Handel og Søfart. Disse Regler er af den mest afgørende Betydning for selve Lovforslaget. Paa en vis Maade er Vurderingen det, som det hele kommer an paa, naar man skal oprette en Kreditforening. Det er da lidt urimeligt, at det, hvorpaa det kommer an, i Virkeligheden skydes ud fra Lovforslaget til en senere Behandling. Man kunde meget vel tænke sig, at man indførte principielle Regler i Lovforslaget, som man havde at gaa efter, og det kunde være interessant at høre, om den højtærede Minister kunde tænke sig noget saadant.

Jeg er ogsaa enig med den første ærede Taler (Poul Rasmusen) med Hensyn til Spørgsmaalet om Vurderingsmændene. Der staar den lidt mærkelige Bestemmelse under Litra i, § 1, „at Vurderingsmændene vælges af Bestyrelsen og afskediges af denne“. Jeg maa dertil sige: Ja, hvorledes skulde de ellers vælges og afskediges? Bestyrelsen er Hovedfaktor, naar der skal vurderes, Bestyrelsen er de egentlige Vurderingsmænd. Den overdrager denne Myndighed til Vurderingsmændene, og disse vurderer paa Bestyrelsens Ansvar. Følgelig kunde det være rigtigt nok, at Vurderingsmændene vælges og afskediges af Bestyrelsen. Men endnu rimeligere var det dog, hvis ellers Ministeriet skal have Indseende med, hvad der foregaar, at det ogsaa havde Indseende med, hvem der skal være Vurderingsmænd, og jeg skal støtte den Tanke, der fremkom fra det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen), om muligt at gaa til noget saadant som offentligt approberede eller autoriserede Vurderingsmænd.

Dermed har jeg sagt, hvad jeg vilde sige om Lovforslagets Enkeltheder. Jeg tør maaske endnu tilføje, at i formel Henseende er Forslaget lige saa slet som de fleste af de Forslag, der kommer fra Ministerierne, særlig fra Ministeriet for Handel og Søfart, men jeg skal ikke komme ind paa den Art sproglige Ting, som der ellers her kunde være rig Lejlighed til at fremkomme med. Jeg skal slutte med, som andre ærede Medlemmer, at anbefale dette Forslag til velvillig Behandling, og jeg tror, at de Enkeltheder, der ellers kunde være Tale om at rette, kan rettes og forbedres i det Udvalg, der vil blive nedsat om Sagen.

Ministeren for Handel og Søfart
(Muss): Jeg maa først og fremmest takke